

Jeruzalem, mei 2022.

Beste familie en vrienden,

Eens in de 33 jaar vallen niet Pasen en Pinksteren op één dag, maar wel Pesach en Pasen evenals Shavoet (Wekenfeest) en Pinksteren. Tussen de beide feesten telt men 50 dagen. In de Joodse traditie doet men dit letterlijk met de gebeden van de Omertelling. Kort gezegd het tellen van de dagen vanaf de eerste opbrengst van de gerst oogst tot het begin van de tarweoogst, zeven weken later. Vandaar de naam Wekenfeest. Een Omer is een schoof, maar ook de hoeveelheid 'manna', het woestijnvoedsel dat het volk per dag mocht oprapen tijdens hun reis naar het beloofde land. Zolang de tempeldienst het centrale punt was in het bestaan werden de eerstelingen van de oogst aan God geofferd. Na de verwoesting van de tempel in het jaar 70 na Christus, was er geen offerdienst meer en kwam de wetgeving op de berg Sinaï centraal te staan. Als gelovigen in Christus zijn we ons bewust dat Hij die ons de vruchten van het land schenkt, ook de Gever is van de Geest die Zijn woord en het geloof in ons tot leven brengt.

Mooie momenten...

...waren er tijdens het meemaken van de "At the Crossroads" Conferentie." Centraal in deze Conferentie staat de visie van Jesaja 19. Wij hebben vorig jaar al gedeeld dat het bijzonder is om deel uit te maken van de 'Midden-Oosten' familie van verschillende organisaties, die biddend en bouwend actief zijn in het gebied van de Heerbaan. Er waren delegaties uit veel landen van de regio tot Afghanistan toe. Uit dit laatste land kwam iemand die zich inzet als bemiddelaar om bedreigde geloofsgenoten met een Moslimachtergrond in veiligheid te brengen om elders een bestaan op te bouwen. Indringend waren ook de toespraken van Andrew Brunson, die twee jaar zonder vorm van proces onder vreselijke omstandigheden in een Turkse gevangenis doorbracht. Hij benadrukte hoe belangrijk het is, om ons als gelovigen voor te bereiden op vervolging en gevangenschap door te investeren in ons geloof en de relatie met God. Door het delen van verhalen en interviews van geloofsgenoten uit diverse

landen van deze regio, groeit het besef dat er veel geloof en hoop is in- en voor- het Midden Oosten.

... tijdens het kennismakingsbezoek van onze nieuwe directeur met de werkers en diverse projecten en organisaties waarmee we verbonden zijn. We bidden dat het uitgewerkt zal worden als zegen voor het werk naar de toekomst.

... en het bezoek van onze oudste zoon met gezin. Het was een feest om hen te zien genieten van dit mooie land en om het leven hier met hen te delen. Dat zegt toch veel meer dan verhalen via zoom, skype of

beeldbellen. Zij deinsden er niet voor terug om uren door Jeruzalem te wandelen, zich in de geschiedenis te verdiepen en onder de stad door de stikdonkere watertunnels uit de tijd van Koning Hizkia te waden. Om de berg Arbel te beklimmen, evenals de vesting Massada aan de Dode Zee waarin uiteraard even gedobberd moest worden. De jongens, echte voetbalfanaten, daagden op hun beurt Opa uit om mee te gaan naar de voetbalwedstrijd van Hapoël Yerushalayim tegen Maccabi Petach Tikva in het Teddy stadion. Het was spannend, maar uiteindelijk werd de wedstrijd in het voordeel van Jeruzalem beslist! Bij vertrek riep het hele gezin om het hardst: dit was de mooiste vakantie ooit!

Wij moesten wel een beetje bijkomen van de logistieke operatie van deze weken.

Tussen al deze mooie dingen door mochten we sinds er meer ruimte kwam, zes korte termijn vrijwilligers ontvangen. Vier van hen zijn, na een mooie periode van dienen, alweer terug naar Nederland gegaan. Twee blijven nog tot begin juli. Regelmatig zijn er verhalen van de vrijwilligers te lezen op de website <https://www.neareastministry.nl/middenoosten/verhalen-veldwerkers/>

Onrust

De oorlog in Oekraïne houdt ook hier de gemoederen bezig en heeft stroom van zowel Oekraïense als Russische joodse immigranten teweeg gebracht. Inclusief trauma's en verdriet. Onze buurvrouw is 15 jaar geleden geïmmigreerd uit Rusland, haar ex-man was een Oekraïner. Zij heeft ons uitgelegd hoe deze twee volken met elkaar vervlochten zijn, maar ook hoe zij al jaren voorzagen waarop Poetin aanstuurde en dat deze oorlog niet het einde van zijn eliminatie- en annexatieschaakspel is. Een grote vraag is wat de zetten worden nu het scenario heel anders uitpakt dan de verwachte snelle overwinning.

Veiligheid

Het afgelopen voorjaar werd er nogal eens gevraagd naar ons gevoel van veiligheid. Gelet op de berichtgeving in Nederland niet onbegrijpelijk. Hoewel we dichtbij de Oude stad wonen en tegen een Arabische woonwijk aan, hebben we ons nooit onveilig gevoeld.

In de aanloop naar de Ramadan is er een fors aantal aanslagen gepleegd door eenlingen en uit verschillende hoeken. Dat maakt het lastig om ze in kaart te brengen en te voorkomen. Het zijn incidenten tot nu toe, waarop o.i. adequaat, maar niet overspannen gereageerd wordt door de overheid.

De aanslagen van de afgelopen maanden waren onvoorzienbaar en onvoorspelbaar. Dat is heftig, maar in dit land 365 dagen in het jaar de realiteit. Het kwaad kan altijd en overal opduiken. Daarom gaat het leven zoveel mogelijk gewoon door. De eerste overwinning, zegt men hier, is dat het kwaad geen kans krijgt om het hele leven te regeren. Tegelijkertijd is de rouw intens en de ontredde groot en voelbaar in de hele samenleving.

Voor ons houdt het concreet in dat we naast het volgen van de nieuwsberichten en de aanwijzingen van het 'Homefront Command', dagelijks bidden om en vertrouwen op de bescherming van God. En onze vrijwilligers informeren en leren alert te zijn, zonder angst op te roepen die niet reëel is. Alert zijn is wezenlijk anders dan geregeerd worden door angst.

Wat is waarheid?

...als het gaat over de Tempelberg. Drie opmerkingen daarover:

1. Het beheer van het Tempelplein is in 1967 een dag na de hereniging van Jeruzalem overgedragen aan de Jordaanse Wakf. (Moslim autoriteit) en de Israëliëse overheid heeft niet de intentie daarin verandering te brengen. 2. Joden en Christenen worden slechts beperkt en gecontroleerd toegelaten tot het Tempelplein en mogen er niet bidden. 3. De strategie van Israël om te voorkomen dat er iets ontstaat als vorig jaar tijdens en na de Ramadan, is voortdurend benadrukt in de media, dat de overheid er alles aan zal doen wat in hun vermogen ligt om te garanderen, dat de moslimbevolking elke vrijdag, maar ook zeker tijdens hun heilige maand in rust en vrede kan bidden. Tegelijkertijd dat zij een 'zero tolerance' beleid voeren ten aanzien van opstootjes en bedreigingen.

We kunnen niet anders dan bidden dat de rede zal zegevieren over onredelijke ophitsing in moskeeën die extremisme prediken of haatzaaiende boodschappen van Hamas verspreiden. Vasthoudend aan Jezus' belofte dat Hem alle macht gegeven is in hemel en op aarde! Ons niet laten afbrengen van die zekerheid, ook al heeft de geschiedenis dikwijls een scenario te zien gegeven waarin het tegendeel de realiteit leek te zijn.

Na de as van Auschwitz en de puinhopen van twee wereldoorlogen, is de staat Israël tot stand gekomen: 'against all odds'. God's werk, zijn trouw!

Persoonlijk

Nelleke's arm en pols is goed geheeld, met een therapeute wordt nog gewerkt aan volledig herstel van functie. Van 12 juli tot 18 augustus hopen we in Nederland te zijn en velen van jullie te ontmoeten. Voor het grootste deel van de tijd hebben we onderdak gevonden. Daar zijn we erg blij mee. Dankbaar voor al jullie meeleven en ondersteuning, wensen we een ieder gezegende Pinksterdagen en van harte **Shalom!**

Ron en Nelleke

Thuisfrontcommissie

Jaap en Jopie van Woerden (voorzitter)
woerd@kabelfoon.nl / 010-5916788
Greetje van Emmerik (secretaris)
Jaap van der Burg (penningmeester)
Marianne van Tielen
Janna van den Berg
Trudi Bouwmeester

Contactgegevens Ron en Nelleke

ketelron@gmail.com / +31 6 31565841
vanketelnelleke@gmail.com / +31 6 11276266

Nieuws- en gebedsbrieven

ketelveld@gmail.com
Giften zijn welkom op rekening:
NL 93 ABNA 0462453855
St. Near East Ministry, Voorthuizen
o.v.v. Veldleiding MO 8560